

Norges Fondsmeglerforbund

The Association of Norwegian Stockbroking Companies

Stiftet 5. oktober 1915

Kredittilsynet
Postboks 100 Bryn
0611 Oslo 11

18. juni 2001

Ad: Utkast til rundskriv om Kredittilsynets egnethetsprøving – særlig om vandelskravet.

Vi viser til Deres brev 16. mai 2001 vedrørende ovenstående, med høringsfrist 20. juni 2001.

Norges Fondsmeglerforbund anser det som positivt at Kredittilsynet i rundskrivs form redegjør for sin praktisering av regelverket i sin alminnelighet. Vi anser det som særlig betydningsfullt at man vil gi informasjon omkring praktiseringen av egnethetsvurderingen fordi dette for mange foretak er et nytt område i den forstand at særlovgivningen i større grad nå oppstiller særskilte krav til vandel mv.

Når det gjelder selve rundskrivet og praktiseringen av regelverket reiser dette imidlertid enkelte vanskelige problemstillinger, så vel med hensyn til hvem kravene gjelder og ikke minst det nærmere innhold i vandelskravet og det derpå følgende behov for opplysninger. Vi vil i det følgende peke på enkelte problemstillinger som vi mener det er behov for at klarlegges nærmere.

I innledningen til punkt 2 fremgår det at det forhold at en person anses å falle utenfor egnethetsbestemmelsene ikke innebærer at det ikke kan stilles krav til kompetanse eller vandel. Dersom man med dette mener at foretakene selv kan stille tilsvarende krav til andre personer er vi enig i dette. Det er vel mer tvilsomt om Kredittilsynet kan oppstille slike krav til andre og som ledd i dette samle inn informasjon om enkeltpersoner. Vi antar det kan være hensiktsmessig med en avklaring av dette forhold i innledningen til punkt 2.

I punkt 2.2 om styremedlemmer med mer 5 avsnitt behandles problemstillinger knyttet til ansattes representanter i styret. Vi er enige i at disse må fylle de samme krav som andre styremedlemmer og kan ikke se at det foreligger tilstrekkelig grunnlag for å behandle disse annerledes, kun med den begrunnelse at de har en særlig rolle. Vi kan heller ikke se at man skal kunne stille andre eller svakere krav til styremedlemmer som er valgt av kommunestyret, jfr sjette avsnitt. Hensynet til begrunnelsen for kravene i de enkelte lover tilsier at også slike styremedlemmer underlegges den samme egnethetsvurdering.

Vi kan heller ikke se hvorfor varamedlemmer ikke skal vurderes i sin alminnelighet. Å anvende et kriterium basert på hvor ofte man faktisk møter synes lite hensiktsmessig. Vi er av den oppfatning at også varamedlemmer i sin alminnelighet bør være underlagt en prøving av egnethet, der dette gjelder for styremedlemmene.

Vi er enig i at man må kunne vurdere det enkelte styremedlems kompetanse ut fra en samlet vurdering av kompetansen til hele styret. Noe annet vil etter vår oppfatning være tilnærmet meningsløst idet kravene til kompetanse i et styret er så vidt mangfoldig at man ikke kan forvente at hvert enkelt styremedlem selv skal kunne inneha all den nødvendige kompetanse, med mindre kompetansekravene settes til et absolutt minimum.

Når det gjelder vandelskravet reises prinsipielle problemstillinger knyttet til hvilken informasjon om en persons private forhold som Kredittilsynet faktisk har behov for i sine vurderinger. For oss fremstår det som relativt åpenbart at ikke ethvert straffbart forhold eller for den saks skyld brudd på skattelovgivningen, er relevant. Det synes også som Kredittilsynet er av samme oppfatning i og med at man må vurdere det straffbare forholdets ”art”, jfr punkt 3.1. Tatt i betraktning at slike forhold er rimelig sensitive så bør man ikke kreve informasjon om forhold som man likevel ikke vil tillegge særlig vekt. Vi synes derfor at man i rundskrivet bør være noe klarere med hensyn til hva som er relevante brudd, noe som også bør gjenspeiles i spørsmålsskrivet.

Når det gjelder punkt 3.3 om økonomiske forhold synes vi det legges opp til en for mild vurdering, jfr det forhold at man ikke uten videre vil tillegge det vekt om en person har vært underlagt konkurskarantene. Etter vår oppfatning bør utgangspunktet være at en person som er eller har vært underlagt konkurskarantene ikke oppfyller egnethetskravet, med mindre det foreligger helt spesielle forhold. Det kan stille seg noe annerledes med en person som har vært underlagt konkursbehandling, i hvertfall dersom slik konkursbehandling ikke gjelder personen selv.

Når det gjelder skattemessige forhold, jfr punkt 3.4 er vi enige i at dette som utgangspunkt kan være av betydning. Dersom rundskrivet skal tjene som veiledning for foretakenes egen vurdering bør det imidlertid tilstrebtes en noe større grad av klarhet med hensyn til hva som anses relevant og hva som ikke er det.

I punkt 3.9 behandles mulige interessekonflikter. Vi synes dette punkt er svært uklart og at det etterlater flere spørsmål uten å avklare noen problemstillinger.

Når det gjelder utkastet til standardspørsmål har vi ikke ytterligere kommentarer ut over det som allerede er sagt ovenfor.

Avslutningsvis vil vi få peke på at besvarelse av det aktuelle spørsmålsskjema innebærer at Kredittilsynet innhenter sensitive personopplysninger, noe som igjen er regulert av personopplysningsloven. Vi er ikke kjent med at det foreligger særskilte lovbestemmelser, jfr lovens § 5, eller forskrifter, jfr lovens § 3 annet ledd, som unntar Kredittilsynet fra den regulering og de konsesjonskrav som følger av personregisterloven. Vi forutsetter således at disse forhold avklares. På denne bakgrunn er kopi av vårt brev oversendt Datatilsynet til orientering.

Med vennlig hilsen

NORGES FONDSMEGLERFORBUND

Frede Aas Rognlien